

en lokalplan. Denne pligt omfatter også kommunalbestyrelsens egen bygge- og anlægsvirksomhed.

På baggrund heraf og på baggrund af det forhold, at den gældende stk. 2 blot må ses som en konkretisering og eksemplificering af de hovedprincipper, der gælder efter § 13, stk. 1, foreslås § 13, stk. 2, ophævet.

De foreslåede bestemmelser i stk. 2. og 3. foreslås placeret i § 13, fordi de er knyttet til kommuneplanen.

Den i stk. 2. foreslåede bestemmelse angår byzonearealer. Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen mulighed for at modsætte sig udstykning og bebyggelse, som ikke er i strid med kommuneplanens anvendelsesbestemmelser, men hvis gennemførelse på det pågældende tidspunkt vil være i strid med tidsfølgeplanlægningen.

Stk. 2 er for så vidt angår udstykning identisk med § 40, stk. 4, i den gældende lov. Men bestemmelsen foreslås udvidet til også at omfatte bebyggelse i strid med tidsfølgeplanlægningen. Udvidelsen har betydning i tilfælde, hvor der ønskes opført bebyggelse uden udstykning. Er byggeriet så omfattende, at der er lokalplanpligt, kan kommunalbestyrelsen nægte at tilvejebringe den nødvendige lokalplan med henvisning til, at planen ville være i strid med kommuneplanen.

Bestemmelsen i stk. 3 angår arealer i byzone og sommerhusområder. Den giver kommunalbestyrelsen mulighed for direkte at håndhæve anvendelsesbestemmelserne i kommuneplanen. Forslaget indeholder en ændring af bestemmelserne i § 45 i den gældende lov. Kommunalbestyrelsen kan efter § 45 modsætte sig erhvervsbebyggelse i boligområder og boligbebyggelse i erhvervsområder på grundlag af den faktiske bebyggelse i området. Bestemmelserne foreslås ændret, således at denne virkning i stedet knyttes til kommuneplanens anvendelsesbestemmelser om bolig- eller erhvervsformål.

Forslaget giver kommunalbestyrelsen hjemmel til at forhindre opførelse af ny bebyggelse eller ændret anvendelse af bebyggelse og arealer på grundlag af kommuneplanens anvendelsesbestemmelser om bolig- eller erhvervsformål, det vil sige, at kommunalbestyrelsen ikke behøver at nedlægge forbud og tilvejebringe lokalplan for at få hjemmel til at modsætte sig den kommuneplanstridige bebyggelse eller anvendelse.

Bestemmelserne boligbebyggelse og erhvervsbebyggelse omfatter anvendelsesbestemmelser med forskellig detaljeringsgrad. Et boligområde kan f.eks. være udlagt til etageboligbebyggelse, til tæt/lav eller åben/lav boligbebyggelse. På tilsvarende måde kan et erhvervsområde være udlagt til for-

skellige kategorier af erhverv som f.eks. industri, håndværk eller kontor- og butikksformål. Disse anvendelsesbestemmelser kan danne grundlag for et forbud.

Anvendelse til offentlige formål er ikke medtaget, idet et forbud på dette grundlag i givet fald måtte kombineres med en adgang for grundejeren til at kræve arealerne overtaget, jfr. princippet i § 32.

Den særlige klageregel i den hidtidige § 45, der var begrundet i bestemmelsens skønsmæssige karakter, bortfalder med den ændrede formulering, d.v.s., at en eventuel klage skal indgives efter reglerne i § 48.

Til nr. 6

Ændringen af ordet dispositionsplan til kommuneplan er redaktionel.

Til nr. 7

Fristen ved mindre ændringer i en kommuneplan foreslås fastsat til det samme som fristen ved en lokalplan, det vil sige 8 uger, jfr. de almindelige bemærkninger. Som »mindre ændringer« i en kommuneplan anses ændringer, der ikke griber afgørende ind i planens hovedstruktur.

Nedsættelsen af fristen betyder, at en mindre ændring i kommuneplanen, der er en forudsætning for gennemførelsen af en lokalplan, kan tilvejebringes samtidig med lokalplanen.

Til nr. 8

Bestemmelsen i kommuneplanlovens § 22, stk. 2, handler om kommunalbestyrelsens adgang til efter udløbet af indsigelsesfristen at tillade igangsættelse af et projekt, der er i overensstemmelse med et lokalplanforslag. Bestemmelsen foreslås lempet, så kommunen kan meddele tilladelse i de tilfælde, hvor der ikke samtidig er tale om ændring af kommuneplanen, og der ikke er lokalplanpligt for det ansøgte projekt isoleret. Lempelsen er, at der kan meddeles tilladelse, selvom projektet ikke overholder de almindelige bebyggelsesregulerende bestemmelser. Det vil sige, at der er tale om en dispensationsregel, der supplerer bestemmelsen i lovens § 47, stk. 2.

Til nr. 9

Det er blevet hævdet, at der kan opstå en periode, hvor den bindende virkning af et lokalplanforslag efter § 22 falder bort, fordi forslaget er endeligt vedtaget eller godkendt, men endnu ikke offentligt bekendtgjort, jfr. § 31.